

Levice může využít svět na rozcestí geopolitiky (VŽ)

X. ročník brněnského odborného semináře, tentokrát na téma Svět na rozcestí geopolitiky, se konal 21. března v Brně. Uspořádal jej MěV KSČM v Brně s Institutem české levice.

O rozcestí geopolitiky a českých prioritách hovořil Oskar Krejčí. Co vše je v krizi a čím to hrozí si vzal na mušku Vítek Prokop. O zdrojích a spojencích ofenzívy, která chybí pojednal Josef Skála a konečně Karel Klimša přiblížil, co nového v sousedních bývalých socialistických zemích a čím nás inspirují zahraniční pořadatelé.

Prof. Oskar Krejčí se pokusil definovat situaci ČR a jak by vypadal ideální stav. Konstatoval, že svět se po příchodu Donalda Trumpa do prezidentského úřadu příliš nezměnil. To, co prezident USA nyní dělá, se dělo i v minulosti, ale nikdo se tím nechlubil. Nejsme zvyklí na rychlé změny témat a strhávání k nim zájmu médií, jak to umí Trump. Multipolární dělení světa trvá. USA nejsou světový, nýbrž regionální hegemon tam, kde se zrovna angažují např. válkou, embargem atp. Spojené státy se dostávají do vlastních problémů. Izolovat Čínu se jim nedaří. ČLR má lepší organizaci práce i větší úsilí pracovníků špičkových technologií, což této zemi umožňuje slušný růst HDP a ekonomickou expanzi do celého světa.

Krejčí dále informoval, že ve světě trvá parita počtu jaderných hlavic možných protivníků Ruska, Číny, severní Koreje, USA Francie, Velké Británie, Indie a dalších států. Nikdo dnes nechce rozpoutat světovou jadernou válku třeba kvůli Kubě nebo Iránu. Už proto, že třetí světová válka s výměnou jaderných úderů by trvala ke zničení světa pouhých 72 minut. Přitom HDP Ruska je 24 krát menší, než je společný HDP států NATO. Přesto považuje Západ za nezbytné strašit svět ruským nebezpečím, aby lukrativní zbrojní výroba rostla, ať je zrovna nějaká válka nebo se chystá další k masové spotřebě zbraní, protože zbrojení je pro podnikatele obrovský kšeft. Výzvy zvedat rozpočet na zbrojení nemá logiku, proti komu?

Vítek Prokop uvedl, že politika je umění vyprávět příběhy, třeba o Ukrajině, aby se tam posílalo hodně pestré palety materiálů a podnikatelé měli stálý odbyt produktů se ziskem. Přes 3000 miliardářů ve světě prosperuje na tom, že masa lidí je nucena pracovat a žít v chudobě. V minulosti i nyní si USA chtějí udržet na uzdě třeba nedalekou Venezuelu s jejím velkým nerostným bohatstvím, zvláště ropy. A už 65 let trvajícím embargem se nyní snaží vyhladovět obyvatele a zadusit sociálně spravedlivý režim na Kubě.

Pokud jde o Evropu, kapitalismus v úpadku spěje k fašizaci v nové podobě v důsledku růstu ekonomické nerovnosti mezi obyvatelstvem. Někteří pravicoví politici se hlásí k odkazu Hitlera a ani se tím netají. Také k historické podobě kapitalistických milicí za francouzské revoluce, které sloužily k potlačování dělnického hnutí, aby zbídačení pracující nezakládali odbory.

Hanák rozebral také současné podoby krizí, např. technologií. V Číně jde ověřené vylepšení, technologická novinka okamžitě do praxe či do výroby. Naopak v ČR se o ní hlavně diskutuje a praktické užití se obvykle odkládá na neurčito. Krize industrializace ČR v důsledku programového rušení výrobních kapacit a oborů po roce 1989 přinesla závislost našeho státu na dovozech od potravin, léčiv až po průmyslové produkty. Závislá ČR ztratila obnovou kapitalismu schopnost v mnohém být soběstačná. Další krizi způsobuje zavádění pestré palety cel, která plní funkci velkého klacku na neposlušné státní režimy.

Krize liberálně buržoazního kapitalismu umožňuje bohatým kandidovat ve volbách do parlamentu a do nejvyšších funkcí, zatímco chudina takovou šanci nemá. V momentě krize je nutné se rozhodnout i v tom, že v ČR je nyní trestná propagace komunismu, jeho symboly. Jak

tomu čelit? Také palčivou bytovou krizí v ČR Babišovy zákony nevyřeší. Nedostatek bytů, zejména nájemních, bude dál destabilizovat stát. Když není kde bydlet, mladí nezakládají rodiny, mají málo dětí a národ vymírá. Stejně tak podnikatelé nemají zájem stavět domovy pro důchodce, protože na tom se nedá vydělat zisk. Řešení nechávají na státu. Krize v zaměstnanosti přináší nedostatek kvalifikovaných pracovních sil a pěstuje se přijímání do práce masy brigádníků a šedá ekonomika. Situace vyžaduje poučit se z problémů, vytvořit společnou antiparazitickou koalici a tlačit na změnu represivních rysů legislativy.

Ředitel Institutu české levice Josef Skála vyložil, že politické levice v ČR je slabá také proto, že dosud klíčovala mezi problémy místo založení široké levicové protiparazitní koalice. KSČM tak přišla v Parlamentu ČR o všechny své poslanecké i senátní posty. Už v něm nemá zákonodárcům kdo dokazovat, jak komunisté polidštili tuto zemi. Kapitalismus lepší už nebude, jedině se bude přizpůsobovat pod tlakem silné levice. Který ze slibů daných při shromáždění lidu na pražské Letenské pláni se kdy naplnil? Zůstaly jen nesplněné bláboly. České zboží jde dál na zahraniční trhy pod cizí značkou. Ale velké země si už nechtějí vše nechat líbit od dosavadního hegemonu.

Skála podrobil kritice i vlastní řady: »Od roku 1992 nemá KSČM vlastní program se zdůvodněním proč jsme komunisty právě tady a teď. Nemá vlastní strategii a bez ní není v praxi dobrá taktika! To je nezbytné od základů změnit, jinak jsme odsouzeni stále jen k obraně. Dozrávají podmínky pro ofenzívu, když dnešní elity si neví rady jak dál a selhávají. Veřejnost čeká na reálné změny, na řešení problémů. Do toho se má vložit politická levice, začít stavět protiparazitní koalici, která dusí, odírá masu lidí.«

Skála se zamyslel i nad tím, kdo zajistí obnovu této země? Zahraniční kapitál nemá zájem. Co domácí kapitál? Finanční oligarchové mají konta v zahraničí, kam v případě potřeby odejdou, a nepřinášejí ani potřebné inovace jak to kdysi dělali velcí podnikatelé Škoda, Baťa nebo Křižík. Když vše selhává, musí nastoupit reálná moc ve státě, která vrátí do ČR soběstačnost ve výrobě potravinářských surovin a potravin mírného klimatického pásma a chybějící průmyslové podniky. Fungují jen malí podnikatelé se zoufalým roztržštěným úsilím stav zlepšit. Veřejná moc může uprostřed drobných podnikatelů založit společný silný subjekt v zájmu těch, kteří chtějí podobně fungovat bez silného účelového útlumu.

K bytové politice Skála řekl, že důstojné levné bydlení nezajistí nabízené předražené byty. Stát se musí vrátit k obnově zrušených kapacit bytové výstavby, které zde fungovaly za socialismu. Například většina Vídeňáků bydlí v nájemných bytech v majetku města s nekomerčním rozumným nájemným.

Česká průmyslová výroba je závislá na dovozu surovin z ciziny a odbytu zboží v zahraničí. Dřívější trhy odbytu české produkce jsou obsazené velkými západními firmami. Dobře se uplatnit umí Češi třeba v biotechnologiích, nanotechnologiích atp. Plošné řešení nespočívá v pouhé výměně několika ministrů, ale v potřebě složit blok sil s fundovanou antikapitalistickou levicí, která rozumí kapitalismu a dokáže řídit výrobu jinak. Tedy, která se postaví do čela proudu za polidštění života v ČR i ve světě. Levice má obrovskou intelektuální převahu a už se nesmí stále jen bránit.

Karel Klimša se zabýval inspirací od zahraničních přátel. Bulharsko se snaží vypořádat s oligarchistickým řízením státu. Maďarsko žije volbami a dělá věci, které se Bruselu nelíbí. Sociální politika Maďarska s ČR je srovnatelná. Roste tam nechuť poskytování peněz Ukrajině a přes Maďarsko tam už neproudí žádné zbraně. Některé výroky Zelenského vůči Orbánovi považuje maďarská veřejnost již „za čarou.“ Sousední velké Polsko si nenechá do své vnitřní politiky cizince mluvit a už vůbec ne od Bruselu a NATO. Poláci mají silné protiněmecké i

protiruské cítění a nehodlají příště tolerovat historické vraždění polských občanů na Ukrajině. Nelíbí se jim záplava Ukrajinců pobývajících v Polsku, zvláště těch s banderovským fašistickým myšlením a jednáním. Polsku se letos ekonomicky daří, ceny na trhu jsou tam nižší, než v ČR, což posílilo i sebevědomí Poláků. Stát tam investuje do dopravní infrastruktury a do stavby elektráren, jaderné i na spalování uhlí. Pokud jde o nejbližší zahraničí – Slovensko se snaží hájit vlastní zájmy. Nezbytná tam byla konsolidace veřejných financí, rozvrácená minulými vládami. Slovenská společnost je silně polarizovaná a 65 procent Slováků je dle ankety přesvědčeno, že za socialismu se lidem žilo lépe. Mladí jsou produkt dnešního školství, proto o socialismu nic neví, odsuzují jej a nemohou s ním dnešní reálné zkušenosti porovnat. Politická opozice na Slovensku není jednotná, nemá výrazné lídry a nedokáže přesvědčit lidi, že byli oklamáni. Čeká se na výsledek nadcházejících voleb na Slovensku.

Po hlavních referátech se na brněnském odborném semináři se rozproudila bohatá [diskuse](#).